

[Arbejdsministeren]

er da også rigtigt, som hr. Estrup sagde, at man må have lidt firkantede regler på dette område, netop fordi man også skal tage hensyn til vikaren og arbejdsgiveren, således at hvis en værnepligtig bliver stillet i den situation, at han kommer ud for efterkassation, må han opfylde de almindelige betingelser i loven for at kunne komme tilbage til sit arbejde. Det er selvfølgelig også derfor, regeringen ikke har været i stand til at komme med et lovforslag, lige så snart udvalget havde afgivet betænkning.

Så stillede hr. Estrup nogle andre spørgsmål, som jeg synes er mere tekniske, og som jeg mener vi kan klare under udvalgsbehandlingen, bl.a. spørgsmålet om udsættelse af værnepligt.

Jeg var selvfølgelig lidt ked af, at hr. Dohrmann som den eneste ikke kunne støtte lovforslaget, men så vil jeg da glæde mig over, at de andre partier har gjort det, og sige tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

(Fremsat 30/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Det lovforslag, vi her har til behandling, har været under forberedelse længe. Forberedelsesarbejdet startede allerede under den socialdemokratiske regering, der var forud

for den regering, vi har nu, og det har også været bebudet i lovkataloget i tidligere folketingsssamlinger.

Det er tiltrængt, at vi får et samlet og moderniseret lovgrundlag for arbejdsmarkedsuddannelserne, og som sådan skal dette lovforslag hilses velkommen. Ikke mindst den teknologiske udvikling med et stigende behov for løbende uddannelse gør, at det er nødvendigt, at vi nu får en moderniseret lovgivning. Det er en forudsætning for, at man kan honorere de stigende krav, som arbejdsmarkedet i dag stiller til de ansatte, at der også stilles tilstrækkeligt gode uddannelsesmuligheder til rådighed for dem, der skal bruge systemet.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til nogle af afsnittene i lovforslaget, først og fremmest vedrørende styringen af arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det, der nu foreslås, er jo, at der skal være et fælles uddannelsesråd, der skal være rådgivende for arbejdsministeren, og som skal tage sig af de overordnede og mere principielle spørgsmål. Herudover skal der nedsættes nogle uddannelsesudvalg, henholdsvis for specialarbejderuddannelsen, for faglærtes efteruddannelse og for de erhvervsforberedende uddannelser.

Jeg må understrege, at det er overordentlig vigtigt, at vi får en rigtig styring af arbejdsmarkedsuddannelserne, at det sker på en enkel måde, og at der er nogle ensartede regler, så vi undgår bureaukrati og den slags. En forudsætning for, at vi kan få den mest hensigtsmæssige koordinering af de samlede uddannelsesaktiviteter, er nemlig, at styringen er i orden.

Det område, vi her beskæftiger os med, har også behov for en hurtig og meget fleksibel iværksættelse af forskellige uddannelses-tilbud og kursustilbud, og vi må selvfølgelig også sikre os den bedst mulige anvendelse af de ressourcer, vi har til rådighed.

Udgangspunktet for styringen er godt nok, men vi må alligevel kigge lidt mere på det under udvalgsbehandlingen for at se, om de beføjelser, uddannelsesrådet og uddannelsesudvalgene har, er gode nok til, at de, der sidder dér, kan få tilstrækkelig indflydelse på de ting, der skal foregå.

Vi ønsker, at arbejdsmarkedets parter, som skal bruge dette system, får en reel indflydelse på tingene, og derfor vil vi nøje undersøge